

BMT-nin Azərbaycan Respublikasındakı Nümayəndəliyinə, habelə səlahiyyətli bütün məhkəmə orqanlarına, dövlət strukturlarına, beynəlxalq insan hüquqları qurumlarına, media nümayəndələrinə, vətəndaş cəmiyyəti institutlarına və dünya ictimaiyyətinin məsul nümayəndələrinə

Göyçay şəhəri, Nizami küçəsi, 69 ünvanda yaşayan
İsmaylova Zenfira Bəybala qızı tərəfindən

ŞİKAYƏT.

Çox hörmətli BMT-nin insan haqları komissarı cənab Changrok Soh, və məhkəmə hakimləri, həmçinin bu müraciətin təqdim olunduğu bütün səlahiyyətli beynəlxalq və milli qurumların nümayəndələri, habelə bu müraciətlə tanış olan bütün şəxslər, bu şikayətim ilə Sizlərə bildirirəm ki, oğlum Rüstəm İsmayıl 1998-ci il tarixdə tam sağlam vəziyyətdə Almaniyaya turist kimi gedib. Həmin ildən bu günə qədər oğlumun hüquqları Almaniyanın müxtəlif məhkəmə və Dövlət təşkilatları tərəfindən kobudcasına pozulması barədə oğlumun əlində bir çox video, Tv və radio reportajları ilə yanaşı onminlərlə sənəd və sübut mövcuddur. ChatGBT tərəfindən rəsmi sənədlərdən ibarət PDF-lərin sadəcə mininin araşdırması nəticəsində Yapay Zəka 10-a yaxın birneçə rapor hazırlamışdır. (**Qoşma 1**) Həmin araşdırma aparılma nəticəsində ChatGBT həmçinin oğluma qarşı Almaniya dövləti tərəfindən beynəlxalq hüququn aşağıdakı maddələrinin pozulmasını da aşkar edərək göstərmişdir ki;

Chat GBT- araşdırma nəticəsində təsbit etdiyi beynəlxalq qanun pozulmaları aşağıdakılardır

BMT-nin pozulmuş maddələr:

BMT - MSHBP sənədləri. Maddələr – 2,6,7,9,14

BMT - CAT. Maddələr – 1,12,13,16

BMT - CRPD. Maddələr – 5,10,13,15,16

Beinlxalq Cinayət Məhkəməsinin Roma Statutunu:

Maddə 7. - Bəşəriyyətə qarşı cinayətlər (10 il ərzində 1000 imigrantın intihar etdirilməsi) bu məsələ Rüstəm tərəfindən BMT-yə 15.12.2008 tarixində yazılmış, ocümlədən 2009-cı ildə BMT-də geniş skandal müzakirədədə olmuş. Alına məlumata görə həmin müzakirədə Almaniya tərəfindən qanun pozulması rəsmi qəbul edilib və səbəbi 11 sentyabr terroru qorxusu göstərilirib. Lakin torpağ altında yatan 1000 günahsız insanın hansının islamist terorist olduğu araşdırılmadı. Ocümlədən intihar edə bilməyib zehinsəl xəstə düşən yüzminlərlə migrantlar barədədə heç bir araşdırılma aparılmadı. (**Qoşma 2**)

Ümumdünya İnsan Hüquqları Bəyannaməsi (ÜİHB) :

Maddə 3. - Yaşamaq, azadlıq və şəxsi təhlükəsizlik hüququ: evsizlik, tibbi yardımdan məhrum etmə, dövlət tərəfindən yaradılan həyati təhlükə yaradan şərtlərlə pozulur.

Maddə 5. - İşgəncə və qəddar, qeyri-insani, alçaldıcı rəftarın qadağan edilməsi:

Oğluma qarşı pozuntılara aşağıdakılar daxildir

1999-cu ildə departasya türməsində epilepsiya epizodları, polis tərəfindən döyülərək tam çılpaq vəziyyətdə soyundurulmalar nəticəsində şərəf və ləyaqətin tapdanılması, (**Qoşma 3**) qışın günündə xəstə olarkən küçələrdə qanunsuz məcburi saxlamaqla alçaldılma halları olmuş, 1998-1999-cu illərdə həpəsxanada təcili tibbi yardımdan məhrum etməklə tibbi müalicədən imtina edilmiş, həpəsxanadan dekabr ayının soyuğunda azad edildikdən sonrada qanunda nəzərdə tutulmuş yaşayış yeri ilə təmin edilməmiş, tibbi sığorta ilə təmin edilməmiş, işləmək və sosial yardım almaq hüququndan məhrum edilmiş, bununlada qaçağ vəzyətinə salaraq 1999-cı ildə birdaha eyni idia ilə həpisə atdırılması.

Maddə 7. - Qanun qarşısında bərabərlik: 1999-2010-cu illərdə polisin oğluma qarşı zorakılığı ilə bağlı şikayətlər qəsdən rədd edilmiş və sonradan məhkəmə tərəfindən təyin edilmiş Hüquqi-Qəyyumin əli ilə geri götürülməsi.

Maddə 8. - Effektiv vastə hüququ: bir çox şikayətlər on illərlə bloklandı, 2010-cu ildə Hüquqi-Qəyyumin əli ilə geri götürülməsi.

Maddə 9 - Özbaşına həbs və saxlanmadan müdafiə. Oğlum 1998-1999-cu illərdə qışda xəstə ikən Auslanderbehörde polisleri tərəfindən qanunsuz saxlanılmışdır.

Maddə 10. - Müstəqil tribuna qarşısında ədalətli dinləmə: 2001-2003-cü illərdə oğluma qarşı Almaniya da heç bir qanunla dəstəklənməyən konstitusiyaya zidd məhkəmə qərarları olmuşdur.

Maddə 12. - Şəxsi həyata özbaşına müdaxilədən müdafiə: bu günümüzdə gədən dəfələrlə məhkəmə qərarları ilə əlindən zor illə alınıb, çeşitli yöntəmlərlə yolları bağlanıb və ya qanunsuz şəraitə salınaraq buna heç imkan verilməyib.

Maddə 14. - Sığınacaq axtarmaq hüququ: ayrı-seçkilik və qanunsuz tədbirlərlə xəstəlik üzərinə müvəgəti sığınacaq olsa almağa maneə törədilmişdir.

Maddə 25. - Sağlamlıq və tibbi təminat hüququ:
1998-ci ildə oğlum deportasiya həbsində olmuşdur. Həmin dövrdə ağır sağlamlıq vəziyyətinə baxmayaraq müalicə almadığı üçün 6 dəfə aclıq aksiyası keçirmişdir. Hər dəfə xəstəxanaya aparılmış, lakin real tibbi müayinə aparılmadan sənədlərdə “müalicə tələb edən xəstəlik yoxdur” qeyd olunaraq yenidən həbsxanaya qaytarılmışdır. 1999-cu ildə müalicə edilməməsi nəticəsində epilepsiya tutmalarının yaranması təhlükəsini görən dövlət əməkdaşları onu 2000-ci ildə həbsdən vaxtından əvvəl azad etmişlər. Lakin 2000–2004-cü illər arasında məhkəmə qərarları vasitəsilə oğlumun həkimə müraciət hüququ faktiki olaraq məhdudlaşdırılmışdır. Məhkəmələr qanunla nəzərdə tutulmuş tibbi sığortadan istifadəni əngəlləmiş və müvafiq müraciətləri bloklamış, bununla da həmin xəstəliklərin ixtisaslaşmış tibbi araşdırılması və müalicəsi qeyri-mümkün edilmişdi. Yalnız illər sonra ağır xəstəliklər tibbi olaraq dəqiq müəyyən edilmişdir:

- QİÇS - (AIDS) 2006-cı ildə diaqnoz edilmiş, həkim hesabatında yoluxma tarixinin 2003-cü ilə aid olduğu göstərilmişdir.

- Meningit 2015-ci ildə diaqnoz edilmiş və xəstəliyin başlanğıcının 2000-ci ilə dayandığı qeyd olunmuşdur.

- Vərəm 2020-ci ildə müəyyən edilmiş və tibbi sənəddə əvvəllər keçirilmiş vərəm izlərinin mövcud olduğu göstərilmişdir.

Mülki və Siyasi Hüquqlar haqqında Beynəlxalq Pakt:

Maddə 2(3). - Effektiv müalicə hüququ;

Maddə 6. - Yaşamaq hüququ;

Maddə 7. - İşgəncələrin qadağan edilməsi;

1999-cu ildə oğlum dəfələrlə Polis tərəfindən döyülmüş, zorla çılpaq soyundurularaq təhqir olunmuşdur.

Maddə 9. - Azadlıq və təhlükəsizlik: 1998-1999-cu illərdə əcnəbi polis tərəfindən qanunsuz olaraq saxlanılmış, döyülmüş və təhqir olunmuşdur.

Maddə 14. - Ədalətli məhkəmə prosesi. 1999-2010-cu illərdə oğluma qarşı edilən qanunsuzluqlarla bağlı şikayətlərə məhəl qoymamış və 2001-2003-cü illərdə kanistitusyada mövcud olmayan qanunsuz məhkəmə qərarları çıxarılmışdır.

UN-CAT - İşgəncələrə qarşı Konvensiya:

Maddə 2. - İşgəncə qəti qadağandır.

Maddə 12. - Dövlət işgəncələri araşdırmalıdır. Halbuki, 1999-cu ildə oğluma qarşı polis zorakılığını araşdırmaqda Almaniya dövləti maraqlı olmayıb və uğursuz addımlar atıb.

Maddə 13. - Təhlükəsiz şikayət etmək hüququ. Oğlumun dövlət orqanlarına etdiyi şikayətlər bu günümüzdə gədən baxılmamış və dayandırılıb.

Maddə 14. - Təminat hüququ.

Qaçqınlar Konvensiyası (1951):

Maddə 33. - Məcburi geri qaytarılmama

Maddə 16. - Məhkəmələrə çıxış.

Avropa İnsan Hüquqları Konvensiyası (AİHK):

Maddə 2. - Yaşamaq hüququ. Almaniya dövlətinin hakimiyyət orqanları tərəfindən 7 il təşkil edilən məcburi evsizliyin səbəb olduğu, bir çox ağır xroniki xəstəliklərlə yanaşı Hepatit, Tuberklos, QİÇS-(AİDS) infeksiyaları, ocümlədən 2003 infekt keçirməsi, birbaşa dövlətin məsuliyyətidir.

Maddə 3. - 1999-cu ildə polis tərəfindən epileptik tutmalar, döyülmələr, məcburi tam çılpaq vəziyyətdə saxlamaqla alçaldılma halları olmuş, 1998-1999-cu illərdə tibbi yardımdan imtina edilmiş, tibbi sığorta ilə təmin edilməmiş və həkim saxtakarlıqları.

Maddə 5. - Azadlıq və toxunulmazlıq hüququ. 1998 və 1999-cı illərdə eyni qanunsuz idia ilə iki kəs həps.

Maddə 6. - Ədalətli məhkəmə hüququ. 02.11.1999-cu ildə oğlumun etdiyi şikayətlərlə bağlı polis heç bir araşdırma aparmamış, 2001-2003-cü illərdə məhkəmələr Konstitusiyaya zidd qərarlar çıxarmışdır. 2010-cu ildə məhkəmə tərəfindən təyin edilmiş Hüquqi-Qəyyum saxtakarlığı.

Maddə 8. - Şəxsi həyat. Tibbi saxtakarlıq, qanunsuz nəzarət, uzunmüddətli müdaxilə.

Maddə 10. - ifadə azadlığı. Qanuni manipulyasiya yolu ilə sistematik susdurma.

Maddə 13. - Effektiv müdafiə hüququ. 27 illik maneəli müdafiə vəstələri.

Maddə 14. - Ayrı-seçkiliyin qadağan edilməsi. Sistemik qeyri-bərabər rəftar.

Maddə 18. - Siyasi motivli təqib, susdurma, Psixoloji təziq göstərmə, hüquqi mübarizəni zəiflətməsi, gizli məqsəd üçün sui-istifadə.

Protokollar:

Protokol 1, Maddə 1. - Qeyri-proporsional maliyyə yükü Əmlakın qorunması. 2010-cu ildə oğlumun qanuni statusunu məhv etmək üçün onu saxta borclarla yükləmişlər.

Qeyd etdiyim kimi, 2001-2003-cü illərdə məhkəmələr Almaniya Konstitusiyasında heç bir yerdə olmayan, Konstitusiyaya zidd qərarlar çıxarmaqla tibbi müalicənin qarşısının alınmasına səbəb oldular.

Protokol 4, Maddə 2 - Hərəkət azadlığı. 1998-cı ildən bu günə qədər, ilk zaman oturma statusu, sonra 120 məhkəmələrlə hüquq pozulmaları, kısıtlı olan tibbi sağlamlıq sığortasının və bang kartının sadəcə Almanya daxilində istifadə edilməsi, 100 dərəcəli əlilik kartının heç bir gediş haqqı güzəştləri verilməməsi, tez-tez qanunsuz tutulma təhditləri, psixoterror və diskriminasiyalar sahəsində yaradılmış depressiya, 2005-ci ildən etibarən 100 dərəcəli əlil etdikdən və iş gücünün tamami ilə itirilməsi rəsmi tanıdıxdan sonra işləmək icazəsinin verilməsi, pensya hüququndan gərəzli məhrum etdirilib. Onun üçündə pensya əvəzində sadəcə Almanya daxilində istifadə edilə biləcək sosial yardımı təyin edilməsində, avtomatik olaraq onu Almanya daxilində 27 illik əsir tutulma vəziyyətinə gərəzli salınıb.

1999-2024-cü illər ərzində davamlı sistemli basqılar nəticəsində QİÇS-(AİDS), meningit, vərəm kimi təhlükəli xəstəliklərin gizlədilməsi, təkrarlanan fiziki hücumlar, saxta tibbi qeydlər, hüquqi müdafiənin olmaması, təcrid və həyatı təhlükə yaradan vəziyyətlər 07.01.2004-ci ildə Almanya parlamenti qarşısında oğlumu özünə intihar etmə cəhtinə çatdırdı. Bu barədə yerli və beynəlxalq presada səs-küy dərc edildiyindən, 2004-cü ildə Apelasya məhkəməsi, 03.01.2005-ci ildə isə səhf qərar vermiş Alman məhkəmə orqanları aşağıdakı cinayət işlərində məhkəmə səhvi (Verfahrensfehler anerkannt) rəsmi olaraq etiraf etdilər (**iş nömrəsi 528Os49/03(251b/251 a Dsj52Js7/00(349/00)**) Məhkəmənin bu etirafı oğluma qarşı istifadə edilən hüquqi və faktitki əsasın əvvəldən haqsız olduqlarını təsdiqləyir. (**Qoşma 4**)

Məhs həməən səhf qərara dəyanarağ Oğluma qarşı qanunsuz məhrumıyyətlər 2000-2005-ci illərdə verilmiş məhkəmə qərarları ilə tətbiq edilmişdir:

2000-ci ildə (VG 32 A 594/00, OVG 6 SN 196/00, OVG 6 S 52/00); 2002-ci ildə (VG 32 A 487/01); 2002-ci ildə (VG 32 A 000/00); 2003-cü ildə (VG 32 A 599/03); 2004-cü ildə (VG 32 A 77/04, OVG 6 L 67/04); 2005-ci ildə (VG 8 A 168/05, OVG 6 S 37/05, OVG 6 M 27/05 Məhkəmənin bu qərarları oğlumu sosial yardımdan, tibbi sığortadan, iş icazəsindən və qanuni yaşayış şəraitindən məhrum etmiş, ağır xəstəliyi olmasına baxmayaraq oğlumu evsiz qoymuş, dövlətin hərəkətləri və qanuni dəstəyinin rədd edilməsi yolu ilə bir çox icmalar da daxil olmaqla mənsub olmadığı mühitlərdə yaşamaq və kömək axtarmağa məcbur etmişlər. Bütün bunlar psixoloji işgəncə olmaqla bir neçə Beynəlxalq qanunların, **AİHK-nın 3,8,14**-cü maddələri; **MSHBP-nın 7,17,26**-cı maddələri; **UNCAT-ın 1,2,12,13**-cü maddələri; **ÜHÜB-nın 3,5,12**-ci maddələrini kobutçəsinə pozur.

Yuxarıda sadaladığım bu məhkəmə qərarları verildiyi və icra edildiyi andan qanunsuz idi və onların qanunsuz olması 2004-ci ildə Apelasya məhkəməsi 2005-ci ildədə rayon məhkəməsi tərəfindən rəsmi olaraq təsdiqləndi. Məhkəmə səhvi 2005-ci ildə rəsmi olaraq qəbul edilsə də oğlumun vəziyyəti reallıqda yaxşılaşmadı.

1998/2005-ci illər ərzində bu qanunsuz qərarlar icra edilərkən oğlumda bir çox həyatı təhlükə yaradan xəstəliklərin o cümlədən, vərəm, xroniki prostatit, miokard infarkt, HIV/AİDS, meningit və Almaniya dövləti tərəfindən tətbiq edilən evsizlik, məhrumıyyətlər, tibbi laqeydlilik və təcrid olunmanın birbaşa nəticəsi olaraq çoxsaylı digər xroniki və daxili xəstəliklər inkişaf etdi.

Oğlum R.İsmayıl 2009-cu ildə 2005-ci ildə rəsmi olaraq verilmiş və möhürlənmiş məhkəmə qərarları ilə qanunsuz əməlini rəsmi olaraq etiraf edən məhkəməyə qarşı zərərin ödənilməsi üçün məhkəmə iddiası (Schadensersatz) qaldırmışdır. Rayon məhkəməsi öz qanunsuz hərəkətlərinə baxmaq əvəzinə, ona məhkəmə tərəfindən tam hüquqi səlahiyyətli qəyyum ("rechtlicher Betreuer") tətbiq etməklə cavab verdi, halbuki bu tətbiq adətən yalnız hüquq qabiliyyətindən məhrum edilmiş şəxslər üçün nəzərdə tutulur.

Həmin andan etibarən oğluma məhkəmələrdə və bang məsələsində öz işlərini idarə etmək məhkəmə qərarı ilə qadağan edildi və məhkəmələrlə bütün ünsiyyət təyin edilmiş qəyyuma yönəldilmişdir. Qəyyumun məhkəmə proseslərində qəsdən cavab verməməsi və qəsdən prosesdən imtina etməsi səbəbindən oğlum bütün davam edən hüquqi işləri, 1999-cu ildə həbsxana polisi əməkdaşları tərəfindən deportasiya türməsində soyundurulması,

təhqir edilməsi və fiziki hücumla bağlı iş həcmnin tibbi sənədlərlə təsdiqlənmiş polis maşını qəzası zamanı baş verən ağır baş travması ilə bağlı iş üzrə gedən davalarkimi bir neçə davanı geri çəkilməmişdir. Ən əsası isə kompensasiya iddiası mahiyyəti üzrə deyil, yalnız məhkəmə tərəfindən təyin olunmuş qəyyumun altı ay ərzində cavab verməməsi səbəbindən rədd edildi. Nəticədə oğlumun qanuni haqqı olan kompensasiyanı almaq əvəzinə məhkəmə qəyyumun əli ilə bütün məhkəmə proseslərini bağladır və oğlumu **91.000 avro** məhkəmə xərcləri ilə cəzalandırıd!!!? bununla da oğlumun haqq və ədalət uğrunda tələbi onu susdurmaq üçün nəzərdə tutulmuş maliyyə cəzasına çevrildi. **(11.01.2011-(86 O 633/09))**. Bir ildən sonra adı gedən məhkəmə qəyyumu geri çəkərək oğlumun hüquqların geri verir lakin yüzminlərlə borc bataxlığında boğdurularaq.

Bildirməyə istəyirəm ki 16.08.2001 tarixində oğlum məhkəməyə daxili orqanlarının müalicəyə müraciət etdiyi halda məhkəmə (**iş nömrə VG 32 A 487.01**) qanunları pozaraq məsələni psixiatriya istiqamətinə götürüblər. 04.09.2001-ci il tarixli məhkəmə sənədinin 3-cü səhifəsində qeyd edilir ki, biz sizə bir kərəm istifadə edilə biləcək sağlq sığortası veririk və həmən sağlq suğortası ilə get psixator həkimin yanına bizə arayış gətir ki, biz sənə kömək edə bilək. Yəni sənin daxili orqanlarını yox, psixoloji durumunu müalicə edək. Həmçinin, bir həftə içində oğlumun hansı doxtora getdiyini onlara bildirilməsi tələb olunub ki, arayışın yazılması nəzarət altında olsun. Lakin istədikləri arayışı, intihar ediləcək və səbəb quya ölkəsində yaşadığı problemlərdən dolayı olacaq. Məhkəmə heç bir yardım verilməməsi qərarı ilə intahara yaşıl işıx yandırır. 12.08.2002-ci ildə alman vəkil Harald Lilge məhkəməyə 6 vərəqlik ağır idialı ərizə yazıb və məhkəmələr tərəfindən qanun pozulmasını kanstitusyaya zid olduğun göstərərək və bildirərək ki, siz bu insana vurduğunuz zərərlər heç bir vaxt bu insandan getməyəcək. (**Qoşma 5**) Dolayısı ilə həmən dövürdə vəkil Lilge oğlumun qərəzli gətir edilməsin açıx şəkildə təsdiqləyib. 17.08.2003 tarixində oğlum infakt keçirdir və xəstəxanada örtülü əməlyat olur. Bununla əlagadar 23.10.2003 tarixində vəkil Muharrem Aras 4 səhifəlik ərizə yazaraq xəstəxana arayışı ilə müraciyyət etsədə, məhkəmə (**iş nömrə VG 32 A 599.03**) yardım edilməsindən (hətdə ölümcül vəziyyətdə olsa belə bu qərar qüvədə qalır deyərək rədd edib. Bütün bu işgəncələrə dözməyən oğlum Rüstəm İsmayıl 07.01.2004-cü ildə parlamentin qarşısında özünü intihara cəhd etdikdən sonra məsələ bütün dünya səviyyəsində ictimailəşdiyindən məhkəmə və məhkəmələr öz səhvlərini rəsmi şəkildə etiraf ediblər. Bu barədə oğlumun əlində rəsmi sənədlər də var.

Uzun mübarizədən sonra oğluma Almaniyada yüksək yaşama statusu verilsə də digər tərəfdən müalicə yolları qovulma statusu ilə sığortalanıb. (yəni, ən ağır vəziyyətdə ən yüngül qiymətə ən qısa zamanlıq müalicə). Bu illər ərzində (1998-2004-cü illər) oğluma qarşı edilən qanunsuzluqların nəticəsi olaraq onda ağır ölümcül xəstəliklər, infarkt, prostat, hepatit, spid, sufliş, tuperklyoz, 20-dən yuxarı iç orqanlarında xroniki xəstəliklər əmələ gəlmişdir. Dövlət rəsmi şəkildə öz səhfin gəbul etsədə, bu günə gədər psixoloji terrordan, diskriminasyadan, qanun pozmasından əl çəkməmiş. Məqsəd nəyin bahasına olursa-olsun ya dəlixana ya gəbirstanlıqda yatırıdılacaq. Son 6 ildə baş verən cinayətlər bunların açıq sübutudur.

Beləki 2019-cu ildə oğlumda baş qaldıran xərcəng xəstəliyini müalicə etmədən altı xəstəxana tərəfindən bayıra atılıb. Bu da o deməkdir ki, xəstəxanalar tərəfindən oğlumun ölümünə qərar verilib. Həkimlər tərəfindən edilən bu qanunsuzluqları sübut etmək üçün oğlum telefonuna da çəkmişdir. Ağır depresya və diskriminasya vəziyyətində olan oğlum yavaş-yavaş xəstəxanalar üçün şikayət hazırlamağa başlayır. (**Qoşma 6**) Oğlumun telefonunda ona qarşı edilən haqsızlıqların çəkilişi olduğunu bilən dövlət adamları onun iphhon 5 telefonunu metroda oğurtlatdırırlar və polis noviqasiyası ilə telefonun yeri təyin olunmuş, lakin aradan bir saat keçdiyi zamanda telefon sındırılıb sıradan çıxarılımış vəziyyətdə tapılır. Həmin tarixdə oğlum 250 euro verib sındırılmış telefondakı sübut materiallarını həmən gün aldığı yeni ipon 13 telefonuna köçürdərək bilir. Lakin bir müddət sonra 30.06.2023-cü ildə həmin ipon 13 telefon da oğurlanır. Oğurluq günü bir neçə polis idarələri müxtəlif bəhanələrlə şikayəti götürməkdən imtina edir, sanki oğurların qaçmalarına şərait yaradılır və 4 saat sonra nəhayət ki, oğlum şikayəti rəsmi şəkildə verərək bilir. **(iş nömrəsi 230701-0330-348519) (3031Js4495/24) (282Js3791/23)**

Axtarışda olan oğurları 12 gün sonra oğlum özü yaxalayaraq polisə təhvil verir, bir həftə sonra polisdən məktub vasitəsi ilə cavab alır ki, cinayətkarların Almaniyaya qeydiyyatı olmadığı üçün tapmaq mümkün deyil və prokuror da cinayətkarların tapılmama səbəbin göstərərək işi bağlayır. Yəni oğlum onun telefonunu oğurlayan oğurları tutub polisə təhvil versə də, polis sonradan onları heç bir günahı yoxmuş kimi sərbəst buraxır. Polisin bu hərəkətləri qəsdən polis müdaxiləsini, zorakı cinayətkarların azad edilməsini və rəsmi qeydlərin qəsdən saxtalaşdırmasını göstərir. Bu hal **AİHK-nın 2.3.13-cü maddələri və MSHBP-nin 6,7-ci maddələri** ilə dövlətin iştirakı meyarlarına cavab verir.

Bundan sonra oğluma qarşı qərəzli küçə hücumları təşkili əvvəlki illərdən daha çox artırılır, oğlum minlərlə insanın hücumuna məruz qalır, basqılar olur, deyirlər ki, Almaniyadan beynəlxalq təşkilatlara şikayət etsən sənə

öldürəcəyik. Mən başa düşə bilmirəm, polislərin qanunsuz hərəkətlərindən, Almaniya dövlətindən şikayət etməyin küçə adamlarına nə aidiyyatı var?? Oğlumun telefonunu oğurlayanları oğlum özü yaxalayıb polisə təhvil versə də polis sonradan onları heç bir günahı yox imiş kimi sərbəst buraxıb.

25.11.2023-cü ildə oğlum vəkilindən məsələni məhkəməyə götürməyi tələb etdiyi gün evinin yanında olan Zoologische Garten vağzalında (güvənlik kamerasının altında) hücumə məruz qalır və 3 dəfə polisin 110 nömrəsinə zəng vurmasına baxmayaraq, (**Qoşma 7**) vağzalın içində olan polis bölməsi cinayət hadisəsinə müdaxilə etmir, nəhayət 4-cü zəngdən sonra gələn polislərin gözü qarşısında cinayətkarlar butulkanı sındıraraq oğluma hücum edirlər. Cinayətin şahidi olan polis əməkdaşları dərhal cinayətkarlara kəlpəçə taxsalar da bir müddət sonra millət vəkiliyə bənzər geyimdə olan üç nəfər şəxs polislərlə danışqlar apardıqdan sonra polislər kəlpəçəni açır və cinayətkarları sərbəst buraxırlar. Oğlum polislərin cinayətkarı gülüb-danışaraq açıb sərbəst buraxma halını telefonuna çəkir. Bu hadisə ilə bağlı polisə şikayət ərizəsi verən oğluma polisdən heç bir zərərin yoxdur cavabı verilir və şikayəti götürülmür. Mən başa düşə bilmirəm ki, polisin gözü qarşısında, vağzal kamerası çəkdiyi halda, butulka gırıb hücum edən cinayətkarın diplomatlər vasdəsi ilə cinayət işi açmadan necə kəlpəçəsin açıb sərbəst buraxırlar? İşin qaranlıq tərəflərindən biri də odur ki, oğluma qarşı cinayət törədən şəxslər polisdən qaçmırlar və oğlumun üzü-üzünə deyirlər ki, bizim arxamızda polislər dayanır. Bir il sonra Ədalət Nazirliyinə edilən şikayətdə bu iş nömrəsi açılrsa da **“GeshZ.der LPD St. 33:01941/1727/24”** (bədənə xəsarət yetirmə cəhdi) hələ də heç bir nəticə yoxdur.

13.11.2024 oğlum öz vəkiliyə 11:39 telefon açıb bu cinayət işlərin məhkəməyə götürməyi tələb edir və bu işlə əlaqədar Amnesty internasyonal vəkillərinə 16:58 zəng vurur. (**Qoşma 8**) Bir saat sonra 17:57 metrolarda güvənlik kameralarının altında naməlum adamlar tərəfindən 4 kəs döyülür, 5 dəfə 110 zəng edir (**Qoşma 9**), bunlarda iki kəsində polislərlə danışdığı an döyülmüş, yəni polislər səsi kofə içərək dinləyib, bəlkəmdə güvənlik kamerasından seyr ediblər. Amma zənglərin heç birində polislər gəlmək istəməyiblər. Nəhayət oğlum 6-cı zəngdə artıq Alman şahidlərdə zəng edib və polislər boğazından boğulduğu halda cinayətkarı yaxalayıb. Lakin kəlpəçə taxmag əvəzinə zərər çəkəni deyil, cinayətkarı təcili yardım maşınına yatırıdılar. Oğlum təcili yardım gəlməsin tələb edib lakin polis rəyisi buna əsəbləşib və həkimlərnən kənara çəkilib bir şeylər danışib. Nəticədə xəstəxana oğlumu heç bir xəsarət olmadığını yazaraq xəstəxanaya almayıb. Oğlumun sözlərində bir məntiq var, əgər mən danışdırsaydılar, başama dəyən yumurux zərbələrinin hanmısı kameralar altında olduğunu deyərdim, bəlkəm ondan xəbərləri olsaydı buboyda yalanı yaza bilməzdilərki, cəmyət içində döyülmə TİBDƏ psixoloji tramma sayılmasada 4 ayrı yerdə başa vurulan yumurux zərbələri baş sığalamağ kimi görünsün. Bu cinayətdən sonra yenədə polisdən oğluma məktub gəlir ki, cinayətkarın Almaniya qeydiyyatı olmadığı üçün cinayətkar tapılmır və praktorda cinayətin bağlandığını göstərir. (**iş nömrəsi - 241113-1810-131001**) Mən bir şeyi başa düşürəm, üç cinayət işində cinayətkarlar yaxalanır, amma hər səfərində Qeydiyyatı olmayan adamları necə sənədləşdirib açıb sərbəst buraxırlar aydın deyil. İşin qaranlıq tərəflərindən biri də odur ki, oğluma qarşı cinayət törədən şəxslər polisdən qaçmadıqları güvənlik kamera geytlərində açıx görsənir və oğlumun üzü-üzünə dəfələrlə deyiqlər ki, bizim arxamızda polis dayanır. Bunu oğlum mənə belə deyir, xahiş edirəm araşdırın. Beynəlxalq hüquqa əsasən, bu, dövlətin zorakılıqda və **AİHK-nın 2, 3, 13, MSHBP-nin 6, 7 və UNCAT-ın 2, 12–13-cü maddələrinin** pozulmasında iştirakını təşkil edir.

Bu üç cinayət işi üçün əlaqədar oğlum 2000 euro gəbiz ilə ödəniş edib vəkil ilə müqavilə bağlayır. Lakin vəkillər işə heç cürə müdahilə edə bilmədikləri üçün oğlumu diskriminasiya ediblər və oğlum proseslə maraqlanmaması üçün ona sünü əngəllər çıxarıdılar. (**Qoşma 10**)

Oğlum ona qarşı Almaniya edilən haqsızlıqlarla bağlı bir neçə dövlət quqrumlarına və beynəlxalq təşkilatlara keçmişdə şikayət etdiyi üçün, 2019-cu ildən başlayaraq ona qarşı açıq-aşkar qətliaamlar başlatmışlar. Bütün bu cinayətlər barədə oğlum Avgust 2025-də Almaniya Federal Ədalət Məhkəməsinə (**iş nömrə S18-48884**) və Federal Prokurorluq ofisinə (**iş nömrə AR 1311/25**) bu cinayətlər barədə məlumatlandırılısalar da hələ də müxtəlif bəhanələrlə bu şikayətlərə məhəl qoyulmamışdır.

Oğlum mənə bildirir ki, 4 ildir ki, onun dişlərini nəyinki müalicə etmirlər hətda 2024-cü ilin avqust ayında sağlıq sığortasının təzyiqi ilə ağzındakı üst körpü dişlərini sökdürdüblər, lakin yenisinin taxılmasına bu günə gədər icazə verilməyir. Ağır xəstəliklərlə mübarizə aparən oğlum ümuniteti düşməsin diyə, dişlərinin müalicəsi üçün həkimə 03.01.2025 tarixində on bir min avro pul ödəsə də, həkimlər oğlumun dişlərinin müalicəsindən müxtəlif bəhanələrlə yayınır. Bununla bağlı 19.12.2025-ci ildə kriminal polisə şikayət etsə də (**iş nömrəsi 251219-1346-4670620**) bu günə qədər heç bir araşdırma aparılmayıb. Çünki polislər araşdırma aparılması üçün ondan sübutları götürəcəklərini bildirmişlər. Hətta 16.01.2026-cı ildə iki məhkəməyə rəsmi qəbul möhürü ilə şikayət versə də bu günə qədər heç bir iş nömrəsi göndərilməyib. Bu da cinayətə bulaşmış həkimlərin müdafiə

edildiyini göstərir. (**Qoşma 11**) Artıq 4-cü ildirki oğlumun yemək funksiyasının əlindən alınmış, mualicəsiz qalan çürük dişlərin infeksiyasında ağzı, boğaz və ağ ciyərlərinə yayılıb. Oğlum halsızdıq və ürək bulanmasından dəfələrlə təcili yardıma getsədə oradan oğlumu qovullar. Həmin videoları yoxlasaz görəcəksiniz ki, hətda öz şəxsi vəsaiti hesabına yoxlamadan keçməyi istəməsin belə rədd edirlər. (**Qoşma 12**) Buda immunitet xəstəsi olan insana birbaşa ölüm deməkdir. Berlində fəaliyyət göstərən Spid yardım təşkilatı (AIDS-Hilfe), Beynəlxalq Amnistiya təşkilatı (Amnestiy international), polis şiddətinə qarşı mübarizə təşkilatı (Weise Ring) kimi bütün BMT-dən maliyələşən təşkilatlar, hətda ev doxdorları belə, bu cinayəti rəsmiləşdirmə qadağına görə və məsuliyyət altında qalmamaları üçün oğlumu diskriminasiya edirlər. Bunların sübutları oğlumda mövcuddur.

2021-ci ildən etibarən bir neçə məhkəmə metro bileti üçün oğlumun tutukmasına qərar verib. Oğlum hər dəfə bütün əngəlləri aşaraq haqlı olduğunu üst məhkəmələrdə sübut etdikdən sonra kəndirdən boğazın çıxara bilib. 04.08.2022-ci ildə məhkəmə tərəfindən təyin olunmuş qəyyum Levent Göktekin oğluma bildirmişdir ki, 24.09.2024-cü ildə metro bileti cəzasına görə məhkəmə iclasına çağırılır. (iş nömrələri; 254 Cs 1048/24 (3034 Js 3591/24-282 Js 3791/23)

Bu vəziyyət göstərir ki, Dövlət Əlilliyi olan Şəxslərin Hüquqları haqqında Konvensiyanın (CRPD) 2-ci, 5-ci və 13-cü maddələrinə uyğun olaraq tələb olunan əqləbatan uyğunlaşdırmanı təmin etməmişdir. Rəsmi olaraq tanınmış əlillik statusu və məhkəmə tərəfindən təyin edilmiş qəyyumluq mövcud olduğu halda uyğunlaşdırmanın təmin edilməməsi və cinayət sanksiyalarının tətbiqi əlillik əsasında ayrı-seçkilik təşkil edir. **CRPD Maddə 2, 5, 12, 13 – CRPD Maddə 12, 13 – AİHK Maddə 6, 14 və ICCPR Maddə 26**

Həmin tarixdə oğlum qəyyumu Levent Göktekin ilə birlikdə məhkəmə iclasslarında şəxsən iştirak etmişdir. Hakim qərarı yalnız metro bileti almamaqla qanunu pozduğu iddiası ilə əsaslandırılmış oğluma cərimə tətbiq etmişdir. Dinləmə zamanı hakimə 100 dərəcəlik əlillik əlillik vəsiqəsini göstərən oğlum əlillik vəsiqəsinin ona nə üçün verildiyini soruşmuş və bildirmidir ki, bu 100% əlillik vəsiqəsi sadəcə çaya şəkər qarışdırmaq üçün verilibmi?? Buna baxmayaraq hakim bildirmişdir ki, sən qanunu pozduğun üçün cəzalandırılmalısən. Məhkəmənin bu qərarından sonra prokuror həmin qanunsuz cəzanı tələb edərək oğlumun türməyə atılmasını tələb edir. Mən başa düşürəm, 100% əlillikdə olan bir əlilə verilən hüquqlardan oğlum nə üçün məhrum edilir və bu xəta məmurundursa cəza oğluma niyə verilir??

Nəzərə alsaq ki, məhkəmələr Almaniya Konstitusiyasında olmayan müalicəsinə qadağa qoyulan qərarlar verib, yəni hakimə müraciət etmək yollarını bağlayıb. Halbuki Konstitusiyada belə bir şey yoxdur. Bundan sonra baş vermiş ağır zərərli gizlətmək üçün bir çox qanunsuzluqlarla bağlı 100-dən artıq məhkəmə iclasları keçirilmiş, hər dəfə də məhkəmələr müxtəlif bəhanələr gətirərək oğluma qarşı edilən qanunsuzluqlara göz yumub və bu gün də göz yummaqda davam edir. (**Qoşma 13**)

Hazırda xərçəng, spid, tuperkloz kimi ölümcül xəstəliklərdən əziyyət çəkən oğlumun immuniteti qəsdən çökdürülür. Yəni 20-dən artıq xroniki və ölümcül xəstəlik daşıyan bir insanın yemək funksiyasını kəsmək açıq-aşkar qətlə ehtimal sayılır. İllərdən bugədə cinayətlər törədilməsi açıq aşkar psixoloji terrorudur. Uzun illər boyunca diskriminasiya edilmə, açıq aşkar insan məhfiləməkdir.

Cənab BMT-nin İnsan Haqları Komissarı Changrok Soh, və bu ərizəni oxuyan hər bir insan, sizin öz evladınıza qarşı belə bir suyu gəst törədilsə, siz nə hisslər keçirərsiniz ? Onun üçündə mən 84 yaşlı ahıl bir ana kimi Sizlərdən son dərəcə xahiş edirəm ki, ömrümün son günlərində göz yaşları ilə üsyan səsimə səs verərək, Almaniya oğluma qarşı edilən bu haqsız qətlimlərin dayandırılması üçün dərhal hərəkətə keçəsiniz. Ömrümün son günlərində çarəsiz bir ana fəryadı olaraq mənim tələbim budur ki, oğlumla əlaqəyə girilib əlindən olan sənədlər, videomaterialları geniş yoxlanılsın və lazımı addımlar atılsın.

Dərin hörmətlərim ilə

İsmaylova Zenfira

16.02.2026, Azərbaycan

Bu şikayətin ünvanına çatdırılmasının təmin edilməsi və ictimai məlumatlandırma məqsədilə müraciət mətbuata və media qurumlarına da təqdim ediləcəkdir.